

Dnes byla noc

František Nedvěď

1. Dnes byla noc, ještě tě na rukách mám,
na bílém těle leží dotyků stín,
jsi na polednách rozpálený milostný chrám,
jsi důvod krásný k pocitu vin.

2. Dnes byla noc a nikdo o pomoc nezval,
vrásky co jsem k ránu na tváři měl,
jak stará řeka pluly vodou okolo skal,
kde dávno jsem tě, lásko má, chtěl.

R: Jsi můj kout, jsi štěstí malých dálek
a s tvou nahotou tě slíbat ráno smím.
Duší z pout, jsi vítěz tichých dálek,
když jsme se dobývali k ránu, snad už po stý.

3. Až dáno je tichem, co se po noci zpívá,
někde blízko srdce pod oblinou,
že nic nestojí na zemi tak pevně jak já
a srdce zvoní lidem nad krajinou

4. Ne, nebudem nic říkat, nic si nebudeme lhát,
prostě se milujem, ať jaký je řád.
A ještě něco, o čem lidé pochybují,
nic není největší jak slůvko rád.

R:

mezihra: doprovod jako sloka

R: 2x, konec do ztracena